

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Kralickou v právní věci žalobce [redacted], [redacted] II, [redacted], za účasti [redacted], právně zastoupeného JUDr. Františkem Šimákem, advokátní kancelář se sídlem v Českých Budějovicích, Tylova 4, 2) [redacted], [redacted]) ENVI, a.s. IČ 47217731, Dukelská 145, 379 82 Třeboň, o nahlédnutí do listin, pořízení jejich kopií a podání informací o náhradě nákladů řízení

t a k t o :

Žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem č.j. 13 Cm 1225/2006-167 z 2.10.2007 rozhodl o návrhu [redacted] celkem v sedmi bodech. V bodě č. 1 uložil oběma zúčastněným jednatelům společnosti umožnit navrhovateli nahlédnout do dokladů v tomto výroku uvedených. V bodě 3 uložil jednatelům společnosti informovat navrhovatele jako společníka o záležitostech společnosti ENVI, s.r.o. za období od 1.1.2004 do doby rozhodnutí. V bodě 5 uložil umožnit společníkovi nahlížení do všech dokladů společnosti a to jak ve formě listinné elektronické datové i audiovizuální.

Naopak soud v bodě 2 zamítl návrh [redacted] na uložení povinnosti jednatelů pořídit navrhovateli kopie nebo úředně ověřené kopie z navrhovaných dokladů v tomto bodě. v bodě 4 zamítl jeho návrh o povinnosti jej informovat o záležitostech společnosti za období od 1.2.2001-31.12.2003. V bodě 6 zamítl návrh [redacted] o uložení povinnosti oběma jednatelům sepsat o nahlížení navrhovatelem do dokladů společnosti neprodleně písemný záznam. V bodě 7 zamítl návrh, že oba zúčastnění jednatelé společnosti jsou povinni pořídit navrhovateli úředně ověřené kopie ze všech listin, o které požádá na náklady společnosti. V bodě 8 soud rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. každá ze stran měla úspěch pouze částečný.

K odvolání [redacted] Vrchní soud svým rozhodnutím ze dne 1.4.2009 č.j. 14 Cmo 131/2008-216 změnil rozhodnutí krajského soudu a to tak, že zamítl i výrok č. 3 ve věci povinnosti informovat navrhovatele o záležitostech společnosti v období od 1.1.2004 do právní moci toho rozhodnutí změnil i výrok č. 4 rozhodnutí krajského soudu o uložení povinnosti tak, že návrh také zamítl. Změnil i rozhodnutí ve výroku č. 5 a zamítl i povinnost společnosti umožnit navrhovateli nahlížet do všech dokladů ve všech formách. Odvolací soud změnil i rozhodnutí zdejšího soudu ve výroku č. 6 a povinnosti neprodleně vyhotovit písemný záznam a změnil i výrok č. 7, kdy zamítl povinnost umožnění kopií a

rozsudek vrátil Krajskému soudu k dalšímu řízení. Proti rozhodnutí Vrchního soudu podal navrhovatel dovolání.

Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení č.j. 29 Cdo 3704/2009-296 ze dne 22.2.2011 zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. 14 Cmo 131/2008-216 ve výroku č. I., II. v plném rozsahu a vrátil věc Vrchnímu soudu ČR v Praze k novému rozhodnutí.

Vrchní soud ČR ve svém novém rozhodnutí č.j. 14 Cmo 131/2008-344 ze dne 16.2.2012 připustil částečně změnu návrhu v rozsahu uložení povinnosti informací, nahlížení do dokladů a pořizování kopií od 4.4.2011. Další rozšiřující návrh vůči zúčastněné společnosti již ENVI a.s. a to umožnit navrhovateli provedení auditu zmocněným auditorem za roky 2004 a 2005 související s projektem Třeboňského inovačního centra nepřipustil. Změnil rozsudek prvostupňového soudu ve výroku č. 3 tak, že návrh na uložení povinnosti jednatelů společnosti informovat navrhovatele jako společníka za období od 1.1.2004 do 4.4.2011 zamítl a změnil i návrh ve výroku č. 4. rozhodnutí krajského soudu, kdy zamítl povinnost jednatelů informovat bezodkladně o záležitostech společnosti za období od 1.2.2001 do 31.12.2003, změnil rozhodnutí I. stupně i ve výroku č. 5., kdy vůči společnosti ENVI s.r.o. nahlízet do všech dokladů společnosti ve všech formách od za období již po změně jeho návrhu, tj. do 4.4.2011 a změnil i výrok rozhodnutí prvostupňového soudu č. 7. a návrh na uložení povinnosti pořizovat kopie včetně ověřených kopií za období do 4.4.2011 také zamítl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Vrchní soud uvedl, že o náhradě nákladů dosavadního řízení včetně odvolacího řízení rozhoduje soud prvního stupně. Usnesení Vrchního soudu České republiky č.j. 14 Cmo 131/2008-344 nabylo právní moci dne 1.3.2012.

I proti tomuto rozhodnutí Vrchního soudu ČR podal navrhovatel dovolání. Nejvyšší soud ČR svým usnesením 29 Cdo 2189/2012-382 ze dne 20.5.2014 dovolání navrhovatele, které směřovalo proti II., III. a V. výroku usnesení Vrchního soudu odmítl a ve zbývajícím rozsahu jej zamítl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší soud uložil o nákladech dovolacího řízení rozhodnout v rozhodnutí, jímž se řízení končí. Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 Cdo 2189/2012-382 ze dne 20.5.2014 nabylo právní moci dne 10.8.2014.

Na základě těchto skutečností Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl o náhradě nákladů celého řízení ve věci 13 Cm 1225/2006 v souladu s ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že již v rozhodnutí prvostupňového soudu i v obou rozhodnutích Vrchního soudu byl úspěch obou stran částečný. Rozsah těchto úspěšných i neúspěšných částí nelze finančně vyjádřit a soud nemá možnost dopad těchto rozhodnutí do činnosti společnosti i povinností a práv jednatelů vzhledem k časovému odstupu zhodnotit. Soud proto vzhledem k částečnému úspěchu obou sporných stran rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Českých Budějovicích

dne 24.10.2014

JUDr. Marie Kralická v.r.
soudkyně KS